

се уподобява на салинтъ богове. Върхътъ този църмонии сѣ точно нарисувани по стенитъ, така, щото ако се случи на царя нѣщо да забрави, етига да погледне на стената и ще види какво трѣбва да прави.

Колоси.

Освѣтѣнъ това, вѣтка частъ отъ храма и имаше свой особенъ декоръ и свои мобили. Лицето на пилонитѣ бѣше снабдено не само съ високи марфа за знамена, нѣ и съ статуи и обелиски. Статуитѣ на шало 4 или 6 обѣхъ отъ камък и прѣдизависахъ въ колосални размѣри царя-основателъ. Отъ тозѣ нѣкои достигатъ до 20 метра, нѣ по-големата частъ не надминаваха 6 метра. Тѣхъ ставихъ като сградна прѣдъ храмовете съ лице обрънато на вонъ кагоре застрашавашъ неприятелъ.

Обелиски.

Евѣииското лѣсто на обелискитѣ е прѣдъ колоситѣ отъ двѣтъ страни на вратата; тѣ по-стойно сѣ два, често отъ неравна височина. Претектиратъ, че тѣ прѣдставяватъ емолиата на Амонъ-Ра, — единъ прѣстѣ на бога, образа на единъ-слѣнцевъ-лъкъ. Обаче тѣ не сѣ били друго, освѣнъ редуцирана форма на окъзи издигнати камъни, които се поставили за споминъ на боговете и на цѣрмонитѣ и погудивитѣ народи. Тѣри вратитѣ на храмовете тѣ сѣ отъ гранитъ и достигатъ до голѣми размѣри; най-високи, останѣли унесъ въ храма на Карнакъ-има 33 м. 20 с. м. Тѣрудно е да се разбере какъ египтянитѣ сѣ могли да исправятъ и уравновѣсватъ подобни огромни и тѣжки камъни само съ помощта на въже. Върховете или по нѣкога сѣ били покрити съ лѣдъ или бронзъ позлатенъ. Върху нѣхъ или сгра-ни се намирахъ исписани разни сѣмѣи на жертвоприношенія, или пъкъ прости надписи въ похвала на царятѣ.

Такова бѣше прибавочното украшение на пилонитѣ.